

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: OT/131/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1723010586
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Uhrík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2023:1723010586.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok samosudcom JUDr. Pavlom Uhríkom v trestnej veci obžalovaného: O. Y., stíhaný pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07. novembra 2023 v Pezinku, takto

rozhodol:

Obžalovaný: O. Y., XX.XX.XXXX v N. /O./, trvale bytom E. XXX/XX, K. B., prechodne bytom Y. XX, C. - S. K.

uznáva sa za vinného, že

dňa 14.10.2023 v čase asi o 10.30h riadil v obci Miloslavov po Obchodnej ulici osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus Kombi, EČV: SC-XXEH, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Miloslavov a rovnakého dňa v čase asi o 10.40h sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu a prístrojom AlcoQuant 6020 plus v.č. A409633 mu bola nameraná hodnota 1,07 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, a pri opakovanej dychovej skúške rovnakého dňa v čase asi o 11.16h mu bola rovnakým prístrojom nameraná hodnota 1,10 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu,

teda

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

čím spáchal

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa §289 ods. 1 Tr. zák.

Za to mu súd
ukladá

Podľa § 289 ods. 1, s použitím, § 36 písm. j/, l/, § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona, s použitím, § 36 písm. j/, l/, § 38 ods. 2 Trestného zákona, súd obvinenému ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Pezinok podal dňa 16.10.2023 na Okresnom súde Pezinok obžalobu číslo 1Pv 699/23/1107-5 (ďalej len „obžaloba“) na obžalovaného O. Y. (ďalej len „obžalovaný“), pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal obžalovaný spáchať na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vo veci vydal dňa 17.10.2023 trestný rozkaz sp. zn. OT/131/2023 - 39, proti ktorému prokurátor v zákonom stanovenej lehote podal odpor, preto súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 07.11.2023 po prednese obžaloby bol zákonne poučený samosudcom o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a/, b/ alebo c/ Trestného poriadku. Obžalovaný v zmysle § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku v obžalobe. Následne samosudca položil obžalovanému otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré všetky obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor navrhol prijať jeho vyhlásenie o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonal iba k výroku o treste, pričom prihliadal na všetky skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmeru trestu, prípadne náhrady škody. Súd na základe vyhlásenia o vine obžalovaného uznal vinným zo spáchania trestného činu na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

K dokazovaniu:

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie podľa § 258 Trestného poriadku výsluchom obžalovaného a podľa § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov: evidenčná karta vodiča, potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu, odpis z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a výpis z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov.

Z odpisu Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bolo zistené, že obžalovaný nebol súdne trestaný.

Z odpisu Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, sa obžalovaný dopustil dvoch priestupkov a to dňa 02.07.2022 a 01.02.2020 a to proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a ohrozením iného účastníka cestnej premávky pri cúvaní za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 400 € a 30 €.

Z evidencnej karty vodiča súd zistil, že obžalovaný sa na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky dopustil priestupku 2 krát, jedná sa však o totožné priestupky ako tie popísané z odpisu Centrálnej evidencie správnych deliktov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal nasledovne: „Žiadam súd, aby po uznaní viny mi uložil iný ako nepodmienečný trest, momentálne som nezamestnaný, nemôžem si dovoliť úhradu peňažného trestu, avšak nepodmienečný trest považujem za príliš prísny. Snažím sa zamestnať, žijem sám na ubytovni. Keď pracujem snažím sa pomáhať svojim toho času už dospelým deťom. Mám za to, že môj trest je možné odložiť na skúšobnú dobu tak ako uváži súd. Aj preto som momentálne bez práce lebo z dôvodu spáchania skutku som prišiel o vodičské oprávnenie.“

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal o skutočnostiach, za ktorých sa stal skutok, zhodne ako pri svojom výsluchu v procesnom postavení obvineného zo dňa 17.10.2023.

K výroku o vine:

Vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako je to uvedené v § 2 ods. 12

Trestného poriadku, pričom vychádzajúc zo zásad dokazovania dospel k záveru, že skutok, ktorý je v posudzovanej trestnej veci obžalovanej kladený za vinu, sa stal, napĺňa všetky zákonné znaky trestného činu, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu, t.j. prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, a že tento skutok spáchal práve obžalovaný, pričom tento sa k spáchaniu skutku doznal na hlavnom pojednávaní dňa 07.11.2021.

K právnej kvalifikácii výroku o vine:

Objektom trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona je bezpečnosť ľudí a majetku. Objektívna stránka trestného činu v zmysle § 289 ods. 1 Trestného zákona spočíva vo vykonávaní činnosti v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si páchatel trestného činu privodil vplyvom návykovej látky, pri ktorých by mohol byť ohrozený život alebo zdravie ľudí alebo spôsobená značná škoda na majetku. Pod stavom vylučujúcom spôsobilosť možno rozumieť také ovplyvnenie fyzických a psychických schopností páchatela návykovou látkou / alkohol, omamné látky, psychotropné látky a iné látky schopné nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie/, pri ktorých by mohol byť ohrozený život, zdravie ľudí alebo majetok. Subjektom je ktorákoľvek trestnoprávne zodpovedná osoba, z hľadiska subjektívnej stránky ide o úmyselný trestný čin.

K výroku o treste:

Na hlavnom pojednávaní navrhol v rámci záverečných rečí prokurátor uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 14 dní až 1 mesiac v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a to aj vzhľadom na namerané množstvo alkoholu u obžalovaného pri podrobení sa dychovej skúške a trest zákazu činnosti v rozsahu 36 až 48 mesiacov.

Súd po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne spôsobom uvedeným § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel k záveru, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci nasvedčujú tomu, že u obžalovaného je na mieste pôsobiť trestom v podobe trestu odňatia slobody avšak s podmieneným odkladom v spojení s uloženým trestom zákazu činnosti.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených § 34 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Z hľadiska zavinenia ide v prípade trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky o úmyselné zavinenie. V danom prípade je nepochybné, že obžalovaný si mal byť vedomý skutočnosti, že požil alkoholické nápoje a vzhľadom na čas, ktorý uplynul od požitia do času, kedy riadil vozidlo, a vzhľadom na namerané množstvo alkoholu si musel byť vedomý, že nie je triezvy, a tým pádom nie je spôsobilý na vedenie motorového vozidla. Pravidlá cestnej premávky (zákon č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke) zakazujú vodičom jazdu bezprostredne potom, ako užívali alkoholické nápoje alebo iné návykové látky, resp. v prípadoch, keby by mohli byť ešte ovplyvnení alkoholickými nápojmi alebo inými návykovými látkami. Preto je nepochybné, že v prípade obžalovaného išlo o zavinené konanie. Súd pri ukladaní trestu zároveň prihliadol aj na skutočnosť, že obžalovaný pomáha svojim dvom plnoletým deťom, tak po osobnej ako aj po finančnej stránke. Uloženie nepodmienečného trestu by tieto väzby medzi obžalovaným a jeho deťmi neprímerane narušilo.

Čo sa týka prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností, súd zistil, že z hľadiska naplnenia účelu trestu je potrebné významne v prospech obžalovaného prihliadnuť aj na to, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, túto oľutoval, pričom o úprimnosti oľutovania svojho konania nemal súd žiadnu pochybnosť. Navyiac, obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine. Skutočnosť, že obžalovaný

sa ku skutku priznal, je poľahčujúcou okolnosťou v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, na ktorú pri rozhodnutí súd prihliadal v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona. Obžalovaný sa pred spáchaním skutku síce dopustil priestupkov na úseku cestnej premávky, avšak tieto súd vyhodnotil ako menej závažné a obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona. Príťažujúcu okolnosť súd nezistil žiadnu.

Po preskúmaní všetkých skutočností, s prihliadnutím na uznanie viny obžalovaného a s poukazom na účel trestu súd dospel k záveru, že odňatie slobody bez podmieneného odkladu u obžalovaného nie je potrebné na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti, vychovať ho k vedeniu riadneho života a výchovne pôsobiť na ostatných členov spoločnosti. Obžalovaného po zhodnotení všetkých skutočností nemožno považovať za tak kriminálne závadovú osobu, ktorú by bolo nevyhnutne nutné sankcionovať odňatím slobody, keď uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody by malo byť chápané ako ultima ratio a súd má za to, že u obžalovaného sú splnené všetky podmienky pre uloženie podmieneného odkladu trestu odňatia slobody.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného tak, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odrazenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcija individuálnej a generálnej prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, a to ako na páchatel'a trestného činu, tak aj na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, osobitosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4To/7/2013 zo dňa 13.05.2014).

Je nepochybné, že spoločnosť momentálne negatívne a pomerne citlivo vníma porušovanie dopravných predpisov nezodpovednými vodičmi, obzvlášť v prípade alkoholu či iných návykových látok, ktoré často končia dopravnými nehodami, v najhoršom prípade aj smrteľnými zraneniami iných účastníkov cestnej premávky, ktorí sami pravidlá cestnej premávky dodržiavajú. Na druhej strane, po vyhodnotení všetkých okolností prípadu súd dospel k záveru, že v prípade, ak je páchatel'ovi uložený trest primeraný, zákonný aj spravodlivý, tento bude mať vplyv ako na individuálnu prevenciu páchatel'a, tak bude spĺňať aj podmienky generálnej prevencie. Predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. V rámci požiadavky individualizácie trestu preto zohráva významnú úlohu tzv. sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. (bližšie rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 3To/164/2019 zo dňa 30.01.2020)

V nadväznosti na uvedené súd výkon trestu odňatia slobody podmienne odložil, keďže so zreteľom na požiadavku ochrany spoločnosti odloženie nepodmieneného trestu plne zohľadňuje možnosti jeho nápravy, a primerane vyjadruje aj požiadavky generálnej prevencie.

V prípade porušenia uloženej podmienky bude následkom takeého konania obžalovaného premena uloženého trestu na trest odňatia slobody, čo má podľa názoru súdu väčšiu váhu v zmysle individuálnej represie, nakoľko súdu uvedený trest dostatočne vyjadri odsúdenie obžalovaného spoločnosťou, pričom zároveň bude mať daný trest aj väčšiu váhu generálnej represie.

Zároveň, keďže trestný čin bol spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd pristúpil k uloženiu trestu zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 rokov. V zmysle § 61 ods. 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Súdu uložil trest zákazu činnosti na dobu 3 roky, čo je v porovnaní so súdnou praxou nadpriemerom, avšak vzhľadom na nameranú hodnotu alkoholu v vo vydychovanom vzduchu u obžalovaného (v čase o 10:40 hod. 1,07 mg/l a o 11:16 hod. 1,10 mg/l) súd usúdil, že v danom prípade je potrebné obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti v prísnejšej miere, ako je bežné. V súlade s už opísanou zásadou generálnej aj individuálnej prevencie, súd má za to, že v rámci predmetných prevencií trest v uvedenej dĺžke bude mať dostatočný vplyv na obžalovaného, ako aj na spoločnosť.

Poukazujúc na uvedené skutočnosti súd trest v uloženej výške považuje za primeraný, pričom dospel k záveru, že spolu s prísny trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov sú uložené tresty dostatočné na prevýchovu obžalovaného, ako aj na ochranu spoločnosti. Záverom súd konštatuje, že po zhodnotení všetkých skutočností z hľadiska prevýchovy nie je potrebné pôsobiť na obžalovaného uložením nepodmienečného trestu bez podmiennečného odkladu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Pezinok na Krajský súd v Bratislave. Právne neúčinné je odvolanie osoby, ktorá sa tohto práva výslovne vzdala.